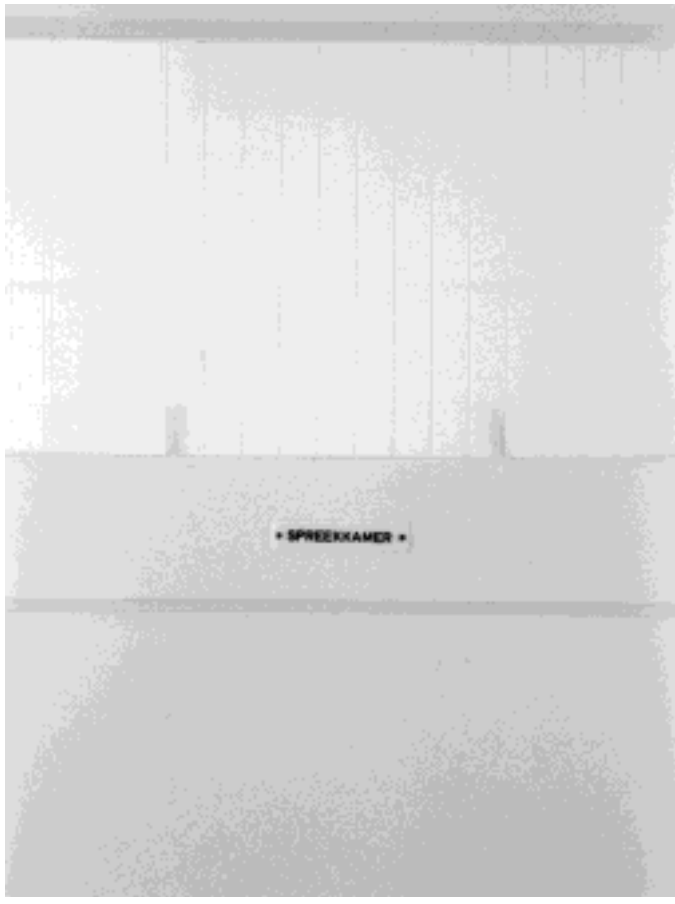
SPREEKKAMER

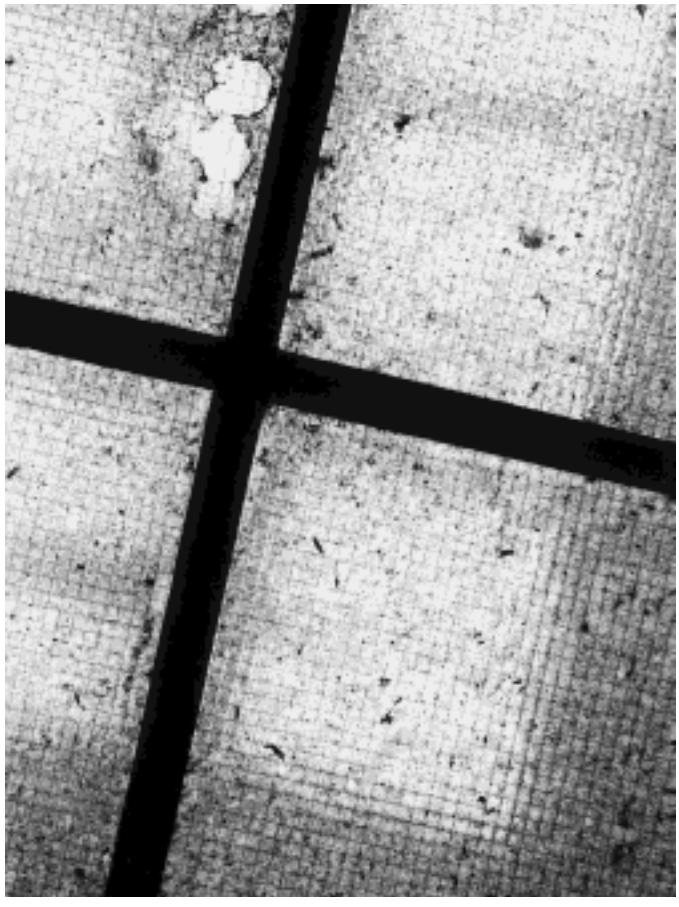

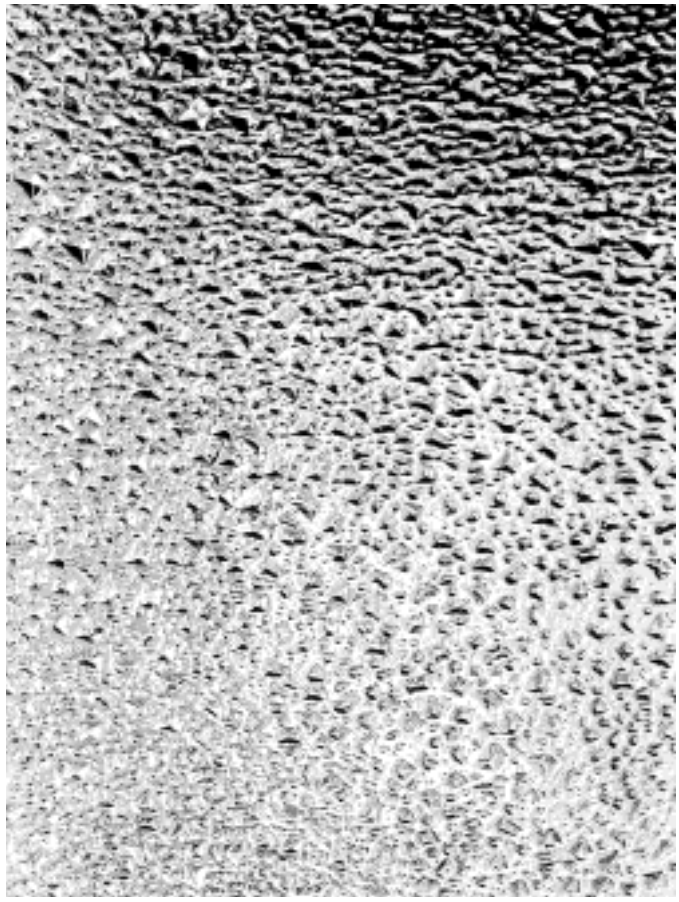

Uit de fotoserie ‘De praktijk unplugged’

Op 2 juni 2004 werd het pand, waar Mia en ik bijna twintig jaar als huisartsen werkten en waar wij acht jaar woonden, verkocht. Tafel en bed waren hier letterlijk gescheiden door de praktijk op de eerste verdieping. In dit circa zeventig jaar oude herenhuis aan de zuidrand van het Bossche centrum werd in al die tijd slechts één kind geboren, onze zoon Cédric. Het kostte mij veel moeite om dit pand barstensvol verhalen te verlaten. Bewust is niet gekozen voor overzichtsopnamen maar voor foto’s van minder opvallende plekjes, waar ‘het kwetsbare licht en getreuzel van seizoenen’[1] werd gekoesterd. Door de camera te kantelen worden de statische horizontale en verticale lijnen doorbroken; een schuine asrichting in een beeldelement roept andere gevoelens op: trots wordt twijfel, zelfverzekerdheid wordt kwetsbaarheid.

Ignace Schretlen

[1] *‘Het verlaten van mijn huis’ uit de nog te verschijnen bundel* Alles was er.